មេរៀនទី ៣ ពួកសាវ័ក និង ព្យាការី

យើងកំពុងកសាងចំណុចគោលសម្រាប់ការស្វែងយល់អំពីព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ។ យើងបានឃើញពីសារៈសំខាន់នៃចំណេះដឹង និង ជំនឿ ដែលទាក់ទងជាមួយនឹងព្រះអំណោយទានរួចមកហើយ។ យើងក៏បានកត់សំគាល់ផងដែរ ថា ចំណេះដឹង និង ជំនឿរបស់យើង ជាអ្នកកំណត់ និង ដឹកនាំបទពិសោធន៍របស់យើង។ ឥឡូវនេះ ដោយយើងបានទទួលបានការយល់ដឹង និង បានចេះច្បាស់អំពីចំណាត់ថ្នាក់នៃព្រះអំណោយទានហើយ នោះយើងអាចនឹងចាប់ផ្តើមការសិក្សារបស់យើងអំពីក្រុមទីមួយ គឺ ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ច។

នៅក្នុងពេលដែលយើងរៀនមេរៀនមួយនេះ យើងនឹងរៀនអំពី វិសាលភាព និង មុខងារ នៃព្រះអំណោយទាននីមួយៗទាំងអស់នោះ។ យើងនឹងរៀនអំពីរបៀបដែលព្រះអំណោយទាននីមួយៗ ចូលរួមនៅក្នុងផ្នែកមួយយ៉ាងធំ ក្នុងការអភិវឌ្ឍព្រះកាយដែលផ្សំដោយអ្នកជឿ។

ក្នុងនាមជាគ្រិស្តបរិស័ទ អ្នកនឹងទទួលបានសមត្ថភាពក្នុងការស្គាល់ប្រភេទផ្សេងៗនៃព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ច។ លើសពីនោះទៀត នៅពេលដែលចំណេះដឹងរបស់អ្នកកាន់តែកើនឡើង អ្នកអាចនឹងមានសមត្ថភាពដឹងពីព្រះហស្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលនៅលើជីវិតរបស់អ្នកផ្ទាល់។

គម្រោងនៃមេរៀន

ក. ទ្រង់បានប្រទានឲ្យអ្នកខ្លះទៅ ជាសាវ័ក

ខ. ទ្រង់បានប្រទានឲ្យអ្នកខ្លះ ទៅជាព្យាការី

វត្ថុបំណងនៃមេរៀន

នៅពេលដែលបញ្ចប់មេរៀនមួយនេះ អ្នកអាចនឹង ៖

១. ប្រាប់ពីព្រះនាមរបស់ព្រះដែលបានប្រទាន ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណទាំងអស់មក ហើយបកស្រាយពីមុខងារ នៃព្រះអំណោយទានជាសាវ័ក។

២. បកស្រាយពីមុខងារ នៃព្យាការី។

សកម្មភាពក្នុងការសិក្សា

១. មុនពេលយើងចាប់ផ្តើមមេរៀននេះ ចូរអានគម្ពីរអេភេសូ ៤:១-១៦ ដោយប្រុងប្រយ័ត្នចំនួនបីលើក។

២. ចំលងខគម្ពីរអេភេសូ ៤:១១ ដាក់ក្នុងសៀវភៅកត់ត្រារបស់អ្នក ហើយគូសបន្ទាត់នៅពីក្រោមព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចទាំងប្រាំដែលមាននៅក្នុងនោះ។

៣. បើកទៅកាន់និយមន័យនៅចុងបញ្ចប់នៃសៀវភៅសិក្សារបស់អ្នក ដើម្បីទទួលបានន័យរបស់ពាក្យសំខាន់។

៤. ធ្វើលំហាត់អនុវត្តន៍នីមួយៗ ដែលអ្នកឃើញ។

៥. ធ្វើការប្រឡងផ្ទាល់ខ្លួនដែលនៅចុងបញ្ចប់នៃមេរៀន។ ប្រសិនបើអ្នក ឃើញថាខ្លួនអ្នក មិនឆ្លើយចម្លើយបានត្រឹមត្រូវនោះទេ សូមកុំបន្តទៅមេរៀនបន្ទាប់ទៀត ដរាបណាអ្នកឆ្លើយ សំណួរទាំងអស់បានត្រឹមត្រូវជាមុនសិន។ ត្រឡប់មកមើលមេរៀនឡើងវិញ នៅពេលដែលអ្នកត្រូវការជំនួយ។

ពាក្យសំខាន់

ធ្លាក់	ស្គាល់	បើកសំដែង
អធិប្បាយ	ការបណ្តាលចិត្ត	

គ. ទ្រង់បានប្រទានឲ្យអ្នកខ្លះទៅ ជាសាវ័ក

វត្ថុបំណងទី ១. *ប្រាប់ពីព្រះនាមរបស់ព្រះដែលបានប្រទាន ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណទាំងអស់មកហើយ បកស្រាយពីមុខងារ នៃព្រះអំណោយទានជាសាវ័ក។*

ការស្គាល់ព្រះដែលបានប្រទានឲ្យ

នៅពេលដែលមានការឲ្យអំណោយ វាតែងតែមានការចូលរួមពីភាគីពីរ គឺអ្នកឲ្យ និង អ្នកទទួល។ សារៈសំខាន់នៃអំណោយ គឺផ្អែកទៅលើ *អ្នកណា* ដែលឲ្យវាមក ហើយតើវាគឺជា*អ្វី*។ នៅពេលដែលម្ចាស់ក្សត្រី នៃប្រទេសអង់គ្លេស យាងទៅធ្វើទស្សនកិច្ចនៅសហរដ្ឋអាមេរិក ក្នុងអំឡុងពេលលោក ឌីវ៉ាយត៍ ឌី. អាយសិនហាវើ (Dwight D. Eisenhower) កាន់តំណែងជាប្រធានាធិបតី លោកបានថ្វាយចូកែវឆ្លាក់ដ៏ស្រស់ស្អាត ទៅកាន់ទ្រង់។ លោកបានចំណាយប្រាក់ជាច្រើនទៅលើក្រុមហ៊ុនកែវមួយដែលនៅក្នុងរដ្ឋ ញូវយ៉ក (New York) សម្រាប់ចូនោះ ។ យើងប្រាកដក្នុងចិត្តថា វានឹងបានទៅនៅកន្លែងដ៏សំខាន់មួយក្នុងចំណោមកម្មសិទ្ធិទ្រព្យរបស់ម្ចាស់ក្សត្រី ដោយមានហេតុផលពីរយ៉ាង ៖ (១) វាបានមកពីបុរសម្នាក់ដែលមានឋានៈយ៉ាងសំខាន់ និង (២) វាមានសម្រស់ស្រស់ស្អាត ហើយមានតម្លៃថ្លៃថែមទៀតផង។

ព្រះអំណោយទានជាសាវ័ក គឺមានសារៈសំខាន់ក៏ដោយសារមូលហេតុស្រដៀងគ្នានេះដែរ។ ទីមួយ វាមានសារៈសំខាន់ដោយសារ *អ្នក* ដែលបានប្រទានវាមក និងទីពីរ វាមានសារៈសំខាន់ដោយសារ *អ្វី* ដែលជាវា។ យើងនឹងនិយាយគ្នាអំពីមូលហេតុទីពីរនៅពេលក្រោយ ។ ប៉ុន្តែពេលនេះ យើងនឹងរៀនអំពីព្រះដែលបានប្រទានព្រះអំណោយទាននេះ សម្រាប់ឲ្យអ្នកខ្លះបានក្លាយជាសាវ័ក។

នៅក្នុងគម្ពីរអេភេសូ ៤:៧-១១ បង្ហាញថាព្រះដែលប្រទានព្រះអំណោយទាននោះគឺត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាព្រះគ្រិស្ត។ នៅក្នុងខទី៨ នៃជំពូកដដែលនោះ ក៏បានបង្ហាញនៅក្នុង គម្ពីរទំនុកតម្កើង ៦៨: ១៨។ នៅក្នុងខទី៧ យើងបានឃើញពីការបកស្រាយយ៉ាងជាក់ច្បាស់មួយគឺ "ព្រះអង្គបានផ្តល់ព្រះគុណមកអោយយើងម្នាក់ៗតាមកំរិតព្រះអំណោយទាន ដែលព្រះគ្រិស្តប្រទានមកយើង។" ដូច្នេះ យើងអាចសន្និដ្ឋានបានថា ព្រះគ្រិស្តគឺព្រះអង្គដែលបានប្រទាន ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ច។ យើងនឹងរៀនបន្ថែមទៀតអំពី ទ្រង់ដែលជាព្រះអង្គដែលប្រទាន ស្របពេលដែលយើងសិក្សាជំពូកមួយនេះ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

---

១. ចូរគូសរង្វង់ជុំវិញអក្សរដែលនៅពីខាងមុខប្រយោគត្រឹមត្រូវនីមួយៗ នៅខាងក្រោមនេះ។

ក) ព្រះអំណោយទានមួយ មានការចូលរួមតែភាគីម្ខាងប៉ុណ្ណោះ។

ខ) គេអាចស្គាល់ពីសារៈសំខាន់នៃព្រះអំណោយទានមួយបាន ដោយផ្អែកលើព្រះអង្គដែលប្រទានវាមក និង តើវាជា*អ្វី*។

គ) គម្ពីររ៉ូមជំពូក១២ ប្រាប់យើងអំពី អ្នកដែលប្រទានព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចនោះមក។

ឃ) ព្រះគ្រិស្តបានប្រទានព្រះអំណោយទានឲ្យអ្នកខ្លះបានក្លាយជាសាវ័ក។

ការបង្ហាញពីអ្នកទទួល

ដូចអ្វីដែលយើងបាននិយាយរួចមកហើយ ភាគីទាំងពីរគឺមានចំណែកនៅក្នុងគ្រប់ព្រះអំណោយទានទាំងអស់៖ គឺទាំង *អ្នកឲ្យ* និង *អ្នកទទួល*។ យើងបាននិយាយរួចមកហើយថា ព្រះគ្រិស្តគឺជាព្រះអង្គដែលបានប្រទានព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ច។ នៅក្នុងផ្នែកមួយនេះ យើងនឹងដឹងថា អ្នកទទួលគឺជាអ្នកណា។

ចម្លើយគឺមានពីរដង។ នៅក្នុងគម្ពីរ អេភេសូ៤:៨ បាននិយាយថា ព្រះអម្ចាស់ "ប្រទានព្រះអំណោយទាន ផ្សេងៗដល់មនុស្សលោក"។ វាពិតជាពិបាកណាស់ ក្នុងការសន្មតថាតើ "មនុស្សលោក" នោះជាអ្នកណាខ្លះ ទោះជាយ៉ាងណា វាបានបង្ហាញយើងពីសារៈសំខាន់ នៃការអានខគម្ពីរនៃប្រធានបទនោះទាំងមូល ដើម្បីអាចរកឃើញអត្ថន័យរបស់ខគម្ពីរមួយបាន។ នេះគឺជាទម្លាប់ដែលមានប្រយោជន៍មួយ ដើម្បីអភិវឌ្ឍការអានព្រះគម្ពីរ។ នៅក្នុងគម្ពីរ អេភេសូ៤:១-១៦ បើយោងទៅតាមលោកប៉ូល យើងឃើញថា ក្រុមជំនុំទាំងមូលទទួលបានព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ច។ នៅក្នុងខទី៤ លោកបាននិយាយថា "ព្រះកាយមានតែមួយ"។ នៅក្នុងខទី១២ លោកបាននិយាយអំពី "ព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត"។ ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចបានប្រទានទៅឲ្យមនុស្សដែលនៅក្នុងព្រះកាយ និង ប្រទានឲ្យសម្រាប់ព្រះកាយទាំងមូលផងដែរ។

ចំពោះបុគ្គលម្នាក់ វាគឺជាការប្រទានឲ្យមានសមត្ថភាពពិសេស និង ការត្រាស់ហៅ ឲ្យក្លាយជាសាវ័ក ។ ចំពោះព្រះកាយទាំងមូលវិញ គឺជាការប្រទានទៅកាន់សាវ័កទាំងនោះផ្ទាល់ នូវគោលបំណងក្នុងការបំពេញតំណែងរបស់ពួកគាត់។ សូមអាននៅក្នុងគម្ពីរអេភេសូ២:១០ និង អេភេសូ៣:៥។

លំហាត់អនុវត្តន៍

២ ដើម្បីស្វែងរកអត្ថន័យត្រឹមត្រូវនៃខគម្ពីរមួយ យើងគប្បីត្រូវសិក្សា

ក) ខគម្ពីរនោះតែមួយ

ខ) ខគម្ពីរនៃប្រធានបទទាំងអស់តែម្តង

គ) យ៉ាងហោចណាស់ពីរខ

៣ ពួកសាវ័កគឺ

ក) កណ្ឌគម្ពីរណាមួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ

ខ) សមាជិកពិសេសនៅក្នុងព្រះកាយ

គ) មនុស្សគ្រប់គ្នានៅក្នុងព្រះកាយ

៤ ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ច ជាសាវ័កម្នាក់គឺ

ក) បានប្រទានទៅឲ្យបុគ្គលម្នាក់សម្រាប់ការប្រៀនប្រដៅខ្លួនគាត់ផ្ទាល់។

ខ) សម្រាប់តែសាវ័កទាំង ដប់ពីរនាក់ដំបូងតែប៉ុណ្ណោះ។

គ) ឲ្យទៅកាន់បុគ្គលម្នាក់ដើម្បីប្រៀនប្រដៅក្រុមជំនុំ។

ការអធិប្បាយពីមុខងារ

ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចមួយដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថា សាវ័ក គឺជាតំណែងមួយដែលសំខាន់បំផុតនៅក្នុងព្រះកាយ។ តំណែង មានន័យថាការដាក់ទំនួលខុសត្រូវ ឬ កាតព្វកិច្ច។ ព្រះអំណោយទានមួយនេះត្រូវបានដាក់នៅដំបូងគេ ប្រហែលដោយព្រោះតែវាមានជាប់ទាក់ទងនឹងការបង្កើត និង ការមើលខុសត្រូវ។

មានសាវ័កពីរប្រភេទ។ ទីមួយ គឺមានអ្នកជឿមួយក្រុមជាពិសេស ដែលទទួលបានងារមួយនេះ។ ពួកគេមានគ្នាតែដប់ពីរនាក់តែប៉ុណ្ណោះ។ នៅពេលម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ គឺលោកយ៉ូដាស ដែលបានក្បត់ព្រះអម្ចាស់របស់គាត់ ហើយបានបាត់បង់តំណែងជាសាវ័ករបស់គាត់ គាត់ត្រូវបានជំនួសដោយមនុស្សម្នាក់ទៀត៖ "សិស្សនាំគ្នាចាប់ឆ្នោតត្រូវលើលោកម៉ាត់ធាស ហើយលោកម៉ាត់ធាសក៏បានចូលរួមក្នុងក្រុមសាវ័កដប់មួយរូបទៀត។" (គម្ពីរកិច្ចការ ១:២៦)។

ដើម្បីមានសិទ្ធិធ្វើជាសាវ័កម្នាក់ មនុស្សម្នាក់ៗត្រូវបំពេញតាមលក្ខខ័ណ្ឌមួយចំនួន។ លោកលូកា ជាអ្នកសរសេរកណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការ បានប្រាប់នៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការ ១:២១-២២ថា "ហេតុនេះ ក្នុងចំណោមអស់អ្នកដែលបានមកតាមយើង នៅពេលព្រះយេស៊ូដឹកនាំយើង គឺចាប់តាំងពីគ្រាដែលលោកយ៉ូហានបានធ្វើពិធីជ្រមុជទឹក*ថ្វាយព្រះអង្គ រហូតដល់ពេលព្រះជាម្ចាស់លើកយកព្រះអង្គចេញពីយើងទៅ"។ ទោះជាយ៉ាងណា យើងមិនប្រាកដទេថា ព្រះអម្ចាស់បានបង្កើតលក្ខខ័ណ្ឌទាំងអស់នេះឡើយ។ វាក៏អាចជាគំនិតដែលមានការព្រមព្រៀងគ្នា ក្នុងចំណោមសាវ័កទាំងដប់មួយនាក់នោះ។

ឥឡូវនេះ យើងប្រឈមមុខជាមួយនឹងសំណួរដ៏ពិបាកឆ្លើយមួយ។ តើលោកប៉ូលជាសាវ័កដូចជាសាវ័កទាំងដប់ពីរដែរឬទេ? មានសំណួរខ្លះមិនងាយស្រួលឆ្លើយនោះទេ។ ក្នុងនាមជាអ្នកសិក្សាព្រះគម្ពីរ យើងត្រូវដឹងថា សំណួររបស់យើងខ្លះៗ ប្រហែលជាមិនអាចមានចម្លើយនោះទេ ដរាបយើងបានទៅឯនគរស្ថានសួគ៌។ ប៉ុន្តែ យើងមិនត្រូវឲ្យការនេះ រារាំងយើងក្នុងការស្វែងរកចម្លើយនោះទេ។ ការស្វែងរក ជួយសម្រួចគំនិតរបស់យើង។ វាធ្វើឲ្យយើងក្លាយជាបាវបម្រើដ៏ល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់។

ពេលនេះ សូមត្រឡប់ទៅកាន់លោកប៉ូលវិញ។ តាមរយៈទីបន្ទាល់ផ្ទាល់របស់លោក យើងសន្និតថាលោកចាត់ទុកថាខ្លួនលោកក៏ដូចជាសាវ័កមួយរូបដែរ។ ខាងក្រោមនេះ ជាខគម្ពីរយោងខ្លះៗ ដែលលោកប៉ូលបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ៗថា ខ្លួនលោកក៏នៅក្នុងចំណោមពួកគេដែរ៖

១. "បើតាមខ្ញុំយល់ឃើញព្រះជាម្ចាស់ប្រទានអោយយើង ដែលជាសាវ័ក*មានឋានៈទាបជាងគេ គឺទុកដូចជាអ្នកដែលត្រូវគេកាត់ទោសប្រហារជីវិតនៅទីសាធារណៈអោយគ្រប់ៗគ្នាឃើញ ។" (គម្ពីរ១កូរិនថូស ៤:៩). ដោយប្រើពាក្យថា *យើង* លោកប៉ូល ប្រហែលជាចាត់ទុកខ្លួនលោកថាជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេនោះហើយ។

២. "តើយើងគ្មានសិទ្ធិនឹងនាំស្ត្រី(ប្រពន្ធ)ម្នាក់ដែលមានជំនឿទៅជាមួយ ដូចសាវ័កឯទៀតៗទេឬ? " (គម្ពីរ១កូរិនថូស៩:៥)។ នៅត្រង់នេះ ពាក្យថា *ឯទៀតៗ* បញ្ជាក់ប្រាប់ថាលោកក៏បាននៅក្នុងក្រុមសាវ័កនោះដែរ។

៣. "ដ្បិតក្នុងចំណោមសាវ័កទាំងអស់ ខ្ញុំជាអ្នកតូចជាងគេ ហើយមិនសមនឹងមានឈ្មោះជាសាវ័កទៀតផង ព្រោះខ្ញុំបានបៀតបៀនក្រុមជំនុំរបស់ព្រះជាម្ចាស់។" (គម្ពីរ១កូរិនថូស ១៥:៩)។ ពាក្យសំខាន់នៅត្រង់កន្លែងនេះ គឺពាក្យថា *តូចជាងគេ* ដែលបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថាលោកស្ថិតនៅក្នុងចំណោមពួកគេ។ លោកមិនអាចតូចជាងគេបាននោះទេ លើកលែងតែលោកធ្លាប់ជាម្នាក់ក្នុង« ចំណោមពួកគេ។

អ្នកសិក្សាព្រះគម្ពីរខ្លះ មានអារម្មណ៍ថា ក្រុមសាវ័កដែលប្រជុំគ្នានៅក្នុងបន្ទប់ខាងលើនោះ បានបង្កើតកំហុសមួយ ដែលបានតែងតាំងលោកម៉ាត់ធាស។ ពួកគេគិតថាលោកប៉ូលគឺជា ព្រះតម្រិះរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលទ្រង់ជ្រើសឲ្យជំនួសតំណែងលោកយ៉ូដាស។ យើងមិនអាចដឹងប្រាកដនោះទេ។ គម្ពីរវិវរណៈ ២១:១៤ បានថែងថា៖ "កំពែងរបស់ក្រុងមានគ្រឹះដប់ពីរ ហើយនៅលើគ្រឹះទាំងនោះមានចារឹកឈ្មោះសាវ័ក*ទាំងដប់ពីររបស់កូនចៀម។" នាមរបស់មនុស្សអស្ចារ្យជាច្រើននាក់ទៀត នឹងលេចឡើងនៅលើថ្មគ្រឹះទាំងពីរ នៃទីក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មី។ តើវានឹងមានឈ្មោះរបស់លោកម៉ាត់ធាស ឬ លោកប៉ូល? យើងនឹងបានឃើញនៅពេលដែលយើងបានទៅដល់ទីនោះ។

សាវ័កទាំងដប់ពីរនាក់មានមុខងារមួយដែលគ្មានសមាជិកនៅក្នុងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តម្នាក់ណាអាចមានដូចពួកគេបាន។ ពួកគេមានចំណែកក្នុងការបង្កើតក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់នៅក្នុងពិភពលោកនេះ។ មានអ្នកខ្លះនៅក្នុងចំណោមពួកគេក៏បានសរសេរកណ្ឌគម្ពីរដែលយើងបានឃើញនៅក្នុងគម្ពីរសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មីរបស់យើងនេះ។

នៅពេលពួកសាវ័កទាំងដប់ពីរនាក់ មានមុខងារយ៉ាងពិសេសក្នុងនាមជាសាវ័ក ក៏មានព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចមួយទៀតដែលគេស្គាល់ថា ភាពជាសាវ័ក។ យើងមិនត្រូវមានអារម្មណ៍ថាមុខងារទាំងពីរនោះដូចគ្នានោះទេ ទោះបីជាពួកគេមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នាខ្លះក៏ដោយ។ តំណែងរបស់សាវ័កទាំងអស់ដប់ពីរនាក់នៅក្នុងព្រះកាយគឺពិតជាពិសេសខ្លាំងណាស់។ វាមិនអាច ធ្វើឡើងវិញម្តងទៀតឡើយ ប៉ុន្តែភាពជាសាវ័កត្រូវតែជាព្រះអំណោយទាន សម្រាប់គ្រប់សម័យកាលនៃការបង្កើតក្រុមជំនុំ ឬ ព្រះកាយ។

ព្រះយេស៊ូបានប្រទានពួកសាវ័កមកក្នុងព្រះកាយរបស់ទ្រង់ ដើម្បីធ្វើកិច្ចការពិសេសៗ។ មនុស្សមិនត្រូវគិតចង់ក្លាយខ្លួនជាសាវ័កទេ ពុំនោះវាមិនខុសអ្វីពីដីឥដ្ឋមួយដុំដែលគិតចង់ធ្វើខ្លួនជា កុម្ភការភណ្ឌ (ឆ្នាំង ចូ ក្រឡ)នោះដែរ។ សាវ័កដ៏ពិតមិនត្រូវសម្បីតែគិតបែបនោះចំពោះខ្លួនគេនោះទេ។ អ្វីដែលពួកគេធ្វើជួយឲ្យអ្នកដទៃអាចស្គាល់ពួកគេថាជាសាវ័កបាន។ អស់អ្នកដែលហៅខ្លួនឯងថាជាសាវ័ក ឬ ត្រូវបានតែងតាំងឲ្យធ្វើជាសាវ័កដោយអ្នកដទៃ ប្រហែលមិនមែនជាសាវ័កនោះទេ៖ "អ្នកបានល្បងលមើលពួកដែលតាំងខ្លួនជាសាវ័ក* ហើយឃើញថាពួកនោះមិនមែនជាសាវ័កទេ គឺជាអ្នកកុហក។" (គម្ពីរវិវរណៈ:២:២)។ (សូមមើលគម្ពីរ២កូរិនថូស ១១:១៣)។

អត្ថន័យនៃពាក្យថា *សាវ័ក* នឹងជួយយើងឲ្យយល់ថាតើអ្នកណាជាសាវ័កនោះ និង តើអ្វីទៅជាមុខងារពិតប្រាកដរបស់ពួកគេ។ ពាក្យថា *សាវ័ក* មានន័យថា "ចាត់ឲ្យចេញទៅ" ឬ "បញ្ជូនទៅមុខ" ។ លោកម៉ាថាយ និង លោកម៉ាកុស ប្រើប្រាស់ពាក្យថា *សាវ័ក* នេះតែម្នាក់ម្តងប៉ុណ្ណោះ

(គម្ពីរម៉ាថាយ ១០:២; គម្ពីរម៉ាកុស ៦:៣០)។ នៅក្នុងករណីនីមួយៗ ពាក្យនេះចង្អុលប្រាប់ពីប្រភេទការងារពិសេសមួយ គឺជាកិច្ចការនៃបេសកជន។ តាមរបៀបនេះ ទាំងសាវ័កដប់ពីរនាក់ និង ព្រះអំណោយទាននៃភាពជាសាវ័ក គឺមានលក្ខណៈដូចគ្នា។

ដូច្នេះ សាវ័កម្នាក់គឺជាបុគ្គលដែលត្រូវបានចាត់បញ្ជូនទៅមុខ ដោយព្រះអម្ចាស់ដើម្បីនឹងនាំយកដំណឹងល្អទៅកាន់កន្លែងថ្មីៗ។ កិច្ចការរបស់សាវ័កគឺចាក់គ្រឹះសម្រាប់ផ្នែកថ្មីមួយនៃព្រះកាយ។ រួមជាមួយនឹងការងាររបស់ពួកសាវ័កផ្សេងៗទៀត គឺ ការកសាងឡើង និង មើលការខុសត្រូវព្រះកាយនោះ។ ពួកសាវ័កធ្វើបែបនេះ " ដើម្បីរៀបចំប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធអោយបំពេញមុខងារបំរើ និងកសាងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តឡើង" (គម្ពីរអេភេសូ ៤:១២)។

ជាឧទាហរណ៍ លោក ខេន ហ្គេត (Ken Gates) បានទៅតំបន់ភាគពាយព្យនៃប្រទេសកាណាដាខាងជើង ក្នុងនាមជាបេសកជនម្នាក់។ មុនពេលដែលលោកចេញទៅ មានអ្នកខ្លះបានព្យាយាមបំបាក់ទឹកចិត្តរបស់គាត់។ គ្រូមួយចំនួនរបស់លោកបានប្រាប់លោកថា លោកមិនអាចក្លាយជាអ្នកចែកចាយព្រះបន្ទូលបានឡើយ។ ពួកគេមិនដែលគិតថាលោកមានលក្ខណៈជាសាវ័កម្នាក់នោះឡើយ។ ចំណែកអ្នកដែលលោកទៅដឹកនាំបម្រើ គេមិនស្វាគមន៍លោកសោះ។ ពួកគេបានព្យាយាមធ្វើឲ្យលោកចាក់ចេញ។ ប៉ុន្តែលោក ខេន បានដឹងថាព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកចាត់លោក ដូច្នេះក៏បន្តនៅ។ មកដល់ពេលនេះ មានអ្នកជឿដ៏អស្ចារ្យជាច្រើននាក់ និង ក្រុមជំនុំជាច្រើននៅក្នុងប្រទេសនោះ។ លោកខេន ហ្គេត បានដាំក្រុមជំនុំនៅទីនោះ។ លោកបានជួយឲ្យអ្នកជឿអភិវឌ្ឍឡើង និង បានលូតលាស់ផង។ លោកក៏បានមើលការខុសត្រូវស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ ប្រៀបដូចជាឪពុកម្នាក់យ៉ាងដូច្នោះដែរ។ លោកមិនដែលធ្លាប់គិតថាចង់ហៅខ្លួនឯងថាជាសាវ័កម្នាក់នោះទេ ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែលស្គាល់លោក និង កិច្ចការរបស់លោក គេដឹងថាលោកជាសាវ័កម្នាក់ពិតប្រាកដមែន។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៥ សាវ័កដំបូងទាំងដប់ពីរនាក់ ខុសពីសាវ័កក្នុងសម័យថ្មីនេះ ត្រង់ថាពួកគេ

ក) ធ្វើខ្លួនជាសាវ័ក

ខ) ចូលរួមតែនៅក្នុងកិច្ចការបេសកជនតែប៉ុណ្ណោះ

គ) បានសរសេរកណ្ឌព្រះគម្ពីរនៃសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មី

៦ មុខងាររបស់សាវ័កបច្ចុប្បន្ននេះគឺត្រូវ

ក) សរសេរកណ្ឌគម្ពីរសម្រាប់សម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មីបន្ថែមទៀត

ខ) នាំយកដំណឹងល្អទៅកាន់កន្លែងថ្មីទៀត ហើយមើលការខុសត្រូវ ការអភិវឌ្ឍនៃស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅទីនោះ។

គ) ខំសិក្សារៀងសូត្រឲ្យពូកែដើម្បីក្លាយជាអ្នកចែកចាយដ៏ល្អម្នាក់។

ការបកស្រាយពីការអភិវឌ្ឍ

ពួកសាវ័កមិនត្រូវបានបង្កើតមកស្រាប់ៗនោះទេ។ ដំបូងពួកគេគឺជាអ្នកជឿដែរ។ ពួកគេទទួលបានអារម្មណ៍ដឹងពីការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះជាម្ចាស់មកលើជីវិតរបស់ពួកគេយ៉ាងខ្លាំង ប៉ុន្តែពួកគេតែងតែមិនដឹងខ្លួនទេថា ពួកគេនឹងក្លាយជាព្រះអំណោយទានយ៉ាងពិសេសរបស់ព្រះគ្រិស្តទៅកាន់ក្រុមជំនុំ។

នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ជ្រើសរើសមនុស្សម្នាក់ឲ្យធ្វើជាសាវ័ក ទ្រង់ប្រទានពេលសម្រាប់ឲ្យមនុស្សម្នាក់នោះបានលូតលាស់ និង ត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការងារនោះ។ លោកប៉ូលមិនបានបំពេញតំណែងជាសាវ័ក នៅពេលដែលលោកទទួលបានការសង្គ្រោះដំបូងនោះឡើយ។ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ដាក់រឿងមួយនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់លោក ថាលោកមានការងារពិសេសមួយដើម្បីលោកធ្វើ៖ "គាត់មានប្រសាសន៍ថា "ព្រះនៃបុព្វបុរស*របស់យើង បានជ្រើសរើសបង ដើម្បីអោយបងស្គាល់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ អោយបងបានឃើញព្រះដ៏សុចរិត និងអោយបងបានឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គផ្ទាល់តែម្ដង ដ្បិតបងនឹងធ្វើជាបន្ទាល់របស់ព្រះអង្គ នៅមុខមនុស្សទាំងអស់ អំពីហេតុការណ៍ដែលបងបានឃើញ និងអំពីសេចក្ដីដែលបងបានឮ។" (គម្ពីរកិច្ចការ ២២:១៤-១៥)។

វាពិតណាស់ដែល លោកប៉ូលគឺជាប្រភេទសាវ័កពិសេសមួយ។ ប៉ុន្តែរបៀបដែលលោករៀបចំខ្លួនដើម្បីក្លាយជាសាវ័កម្នាក់ គឺដូចគ្នានឹងរបៀបដែលអ្នកជឿបច្ចុប្បន្ននេះរៀបចំខ្លួនដែរ។ មានពីរបីជំហាន ក្នុងការរៀបចំមួយនេះ៖

១. ការរងទុក្ខ

អ្នកជឿខ្លះ មិនអាចក្លាយខ្លួនជាសាវ័កបានឡើយ។ ពួកគេមិនស្ម័គ្រចិត្តរងទុក្ខនោះទេ ដែលវាប្រហែលជារឿងចាំបាច់ នៅក្នុងការរៀបចំខ្លួនរបស់សាវ័កមួយរូប។ លោកប៉ូលបានដឹងអំពីរឿងនេះតាំងពីមុនពេលដែលលោកបានក្លាយជាសាវ័កទៅទៀត៖ "ខ្ញុំនឹងបង្ហាញប្រាប់គាត់អោយដឹងថា គាត់ត្រូវរងទុក្ខលំបាកជាច្រើន ព្រោះតែឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ" (គម្ពីរកិច្ចការ ៩:១៦)។ ការរងទុក្ខជួយរៀបចំមនុស្សតាមរបៀបពិសេសមួយ ដើម្បីធ្វើជាអ្នកដឹកនាំនៅក្នុងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត។ អ្នកណាដែលមិនធ្លាប់រងទុក្ខ មិនអាចដឹកនាំបម្រើអ្នកដទៃដូចជាអ្នកដែលធ្លាប់បានរងទុក្ខនោះឡើយ។ អ្នកណាដែលមិនសុខចិត្តរងទុក្ខ អ្នកនោះក៏មិនបានរៀបចំខ្លួនដើម្បីនាំយកដំណឹងល្អទៅកាន់កន្លែងថ្មីមួយដែលពួកគេអាចនឹងរងទុក្ខជាងនេះផងដែរ។ ការរងទុក្ខ រៀបចំមនុស្សសម្រាប់ការរងទុក្ខកាន់តែច្រើនទៀត។

២. ការកើនឡើង

សូម្បីតែព្រះយេស៊ូក៏បានកើនឡើងជាលំដាប់ នៅពេលដែលទ្រង់កំពុងរៀបចំអង្គទ្រង់សម្រាប់ព័ន្ធកិច្ចរបស់ទ្រង់ដែរ៖ "ព្រះយេស៊ូមានវ័យចំរើនឡើង ហើយមានប្រាជ្ញាកាន់តែវាងវៃ ជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ និងជាទីគាប់ចិត្តមនុស្សផងទាំងពួង។" (គម្ពីរលូកា២:៥២)។ នៅពេលដែលយើងនិយាយថាព័ន្ធកិច្ចរបស់ទ្រង់*បានកើនឡើង* យើងមានន័យថាវាលូតលាស់ ឬ ត្រូវបានដាក់បន្ថែម។ ដូច្នេះហើយ បានជាព្រះយេស៊ូមានវ័យចំរើនឡើង ហើយមានប្រាជ្ញាកាន់តែវាងវៃ។ ទ្រង់បានបន្ថែម វ័យ និង ប្រាជ្ញារបស់ទ្រង់។ ប្រសិនបើការនេះចាំបាច់សម្រាប់ទ្រង់ តើវាចាំបាច់យ៉ាងណាទៅ

សម្រាប់ការ រៀបចំខ្លួនរបស់ពួកសាវ័កនោះ? លោកប៉ុលបានរៀបចំខ្លួនដោយបង្កើននូវ " រីឯលោកសូល (ឈ្មោះមួយទៀតគឺ លោកប៉ុល) វិញ លោកមានកម្លាំងចិត្តកាន់តែខ្លាំងឡើងៗ" (គម្ពីរកិច្ចការ ៩:២២)។ ពាក្យថា*កម្លាំង* ដែលប្រើនៅត្រង់នេះ ហាក់បីដូចជាមានន័យត្រង់សំដៅ "កម្លាំងខាងវិញ្ញាណ"។ លោកត្រូវស្គាល់គឺឫទ្ធានុភាពដ៏មានចេស្ដារបស់ព្រះជាម្ចាស់ តាមរបៀបដ៏ពិតប្រាកដមួយ។ ជាថ្មីម្ដងទៀត ប្រសិនបើលោកប៉ុល ដែលជាសាវ័កដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ ត្រូវការរៀបចំខ្លួនបែបនេះ យើងអាចដឹងយ៉ាងជាក់ច្បាស់ថា សាវ័កទាំងអស់ផ្សេងទៀតក៏នឹងត្រូវការវាដូចគ្នាដែរ។

៣. ការរៀនសូត្រ

ការរៀនសូត្រគឺសំខាន់ណាស់សម្រាប់អ្នកជឿគ្រប់រូប។ វារឹតតែសំខាន់សម្រាប់ពួកសាវ័ក ព្រោះពួកគេជាអ្នកដឹកនាំនៅក្នុងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ដ។ សូមគិតអំពីលោកប៉ុល ម្ដងទៀត។ លោកគឺពិតជាគំរូដ៏ល្អមួយ។ មុនពេលដែលលោកក្លាយជាសាវ័ក លោកត្រូវតែចំណាយពេលវេលា រៀនសូត្រនៅឯទីរហោស្ថាន(សូមមើលនៅក្នុងគម្ពីរ កាឡាទី ១:១៦-១៨)។ នៅទីបញ្ចប់ លោកប៉ុលបានត្រៀមជាស្រេចដើម្បីចាប់ផ្ដើម ទីបន្ទាល់យ៉ាងមានប្រសិទ្ធិភាពអំពីព្រះអម្ចាស់។

លំហាត់អនុវត្តន៍

---

៧ ចូរគូសរង្វង់នៅជុំវិញអក្សរពីមុខប្រយោគដែលត្រឹមត្រូវនៅខាងក្រោម។

ក) មនុស្សកើតជាសាវ័កតែម្ដង។

ខ) អស់អ្នកដែលត្រូវក្លាយជាសាវ័កត្រូវការការរៀបចំខ្លួនជាមុន។

គ) លោកប៉ុលបានក្លាយជាសាវ័កភ្លាមៗក្រោយពេលដែលលោកបានកែប្រែចិត្ត។

ឃ) ការរងទុក្ខប្រហែលជាចាំបាច់នៅក្នុងការរៀបចំសាវ័ក។

ខ. ទ្រង់បានប្រទានឲ្យអ្នកខ្លះ ទៅជាព្យាការី

វត្ថុបំណងទី២. *បកស្រាយពីមុខងារ នៃព្យាការី។*

ការស្គាល់ព្រះដែលបានប្រទានឲ្យ

យើងបានដឹងហើយថាព្រះគ្រិស្ដគឺជាព្រះដែលបានប្រទានព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចទាំងអស់។ ដោយសារមូលហេតុនេះហើយ បានជាគ្រប់ព្រះអំណោយទានទាំងអស់សុទ្ធតែសំខាន់។ អ្វីដែលពិត នៅក្នុងព្រះអំណោយទាននៃសាវ័ក ក៏ពិតនៅក្នុងព្រះអំណោយទាននៃព្យាការី និង នៅក្នុងព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចដទៃផ្សេងទៀតដែរ។ ព្រះអំណោយទាននីមួយៗត្រូវបានប្រទានមកដោយព្រះគ្រិស្ដ ទៅកាន់ព្រះកាយរបស់ទ្រង់។ ទាំងសមត្ថភាព និង ការត្រាស់ហៅយ៉ាងដូច្នេះ គឺព្រះគ្រិស្ដបានប្រទានទៅកាន់សមាជិកពិសេស នៃព្រះកាយរបស់ទ្រង់។ យើងអាចនិយាយបានថា ទ្រង់ប្រទានអ្នកដឹកនាំ សម្រាប់ព្រះកាយរបស់ទ្រង់។

សាវ័ក និង ព្យាការីគឺមិនមែនសម្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នាទេ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា ទ្រង់ប្រទានឲ្យ*អ្នកខ្លះ* ក្លាយជាសាវ័ក ហើយ*អ្នកខ្លះទៀត* ក្លាយជាព្យាការី។ ពាក្យថាអ្នកខ្លះបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា មិនមែនមនុស្ស *ទាំងអស់គ្នា* សុទ្ធតែជាសាវ័ក ហើយមិនមែនមនុស្ស *ទាំងអស់គ្នា* សុទ្ធតែជាព្យាការីដែរ។ ទ្រង់ប្រទានឲ្យមនុស្សខ្លះ ដើម្បីទៅបំពេញតាមតំណែងនីមួយៗ។ ការនេះបានរំឭកយើងអំពីសំណួររបស់លោកប៉ូលៈ "ប្រសិនបើរូបកាយទាំងមូលសុទ្ធតែជាភ្នែក ធ្វើម្ដេចនឹងស្ដាប់ឮបាន? ហើយបើរូបកាយទាំងមូលសុទ្ធតែជាត្រចៀក ធ្វើម្ដេចនឹងដឹងក្លិនបាន?" (គម្ពីរ១កូរិនថូស ១២:១៧)។

ចូរគិតអំពីព្រះអង្គដែលជាអ្នកប្រទានឲ្យ។ យើងបានអាននៅក្នុងគម្ពីរ១កូរិនថូស ១២:២៨ ៖ "ព្រះជាម្ចាស់បានតែងតាំងអោយមានសាវ័ក* បន្ទាប់មក ព្រះអង្គតែងតាំងអ្នកថ្លែងព្រះបន្ទូល"។ នៅក្នុងគម្ពីរអេភេសូ ព្រះអង្គដែលបានប្រទានមកនោះ ត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាព្រះជាម្ចាស់។ នៅក្នុងគម្ពីរអេភេសូក្រោយមកទៀត ព្រះអង្គដែលបានប្រទានមកនោះ ត្រូវបានគេស្គាល់ថាជា ព្រះគ្រិស្ដ។ តើយើងយល់យ៉ាងដូចម្ដេចចំពោះការនេះ? គ្មានបញ្ហានោះទេ។ ព្រះគ្រិស្ដគឺជាព្រះជាម្ចាស់ ដ្បិតទ្រង់គឺជា អង្គមួយនៅក្នុងចំណោមអង្គទាំងបី នៃព្រះត្រីឯក។ ត្រីឯក មានន័យថាបីរួមមកតែមួយ គឺព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និង ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ ក៏ដូចគ្នាដែរ រាល់ព្រះអំណោយទានដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានមក ទ្រង់ប្រទានមកតាមរយៈព្រះគ្រិស្ដ ។ សូមអានគម្ពីរយ៉ាកុប ១:១៧ និង គម្ពីរអេភេសូ ៤:១-១១។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៨ ចូរសរសេរអក្សរ ត នៅក្នុងចន្លោះបន្ទាត់នៅពីមុខប្រយោគដែលត្រឹមត្រូវ និង សរសេរអក្សរ ខ ប្រសិនបើចម្លើយខុស។

.........ក) សមាជិកគ្រប់គ្នានៅក្នុងព្រះកាយគឺត្រូវតែក្លាយជាព្យាការី។

.........ខ) មានតែសមាជិកខ្លះនៅក្នុងព្រះកាយតែប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានត្រាស់ហៅឲ្យធ្វើជាព្យាការី។

.........គ) ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចមកតាមរយៈព្រះគ្រិស្ដ។

ការបង្ហាញពីអ្នកទទួល

បើតាមន័យមួយ ព្យាការីដែលជាអ្នកទទួលព្រះអំណោយទានមួយនេះ គឺជាព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ដ។ នៅក្នុងន័យមួយទៀត បុគ្គលដែលត្រូវបានត្រាស់ហៅឲ្យធ្វើជាព្យាការីនោះគឺជា អ្នកទទួលវិញ។ ព្យាការី គឺត្រូវបានត្រាស់ហៅ និង រៀបចំដើម្បីក្លាយខ្លួនជាព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះគ្រិស្ដ ទៅដល់ព្រះកាយរបស់ទ្រង់។ តើអ្នកនោះមានចំណែកចូលរួមនៅក្នុងការក្លាយខ្លួនជាព្យាការីនោះដែរឬទេ? តើព្រះជាម្ចាស់ជ្រើសរើសមនុស្សពិសេសៗសម្រាប់តំណែង ឬ ឋានៈនៅក្នុងការបម្រើមួយនេះ ដោយគ្មានមូលហេតុឬ? យើងបានដឹងហើយថាព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់មានសិទ្ធិធ្វើដូច្នេះបាន៖ " ឱមនុស្សអើយ តើអ្នកមានឋានៈអ្វីបានជាហ៊ានជជែកតវ៉ានឹងព្រះជាម្ចាស់បែបនេះ? តើដីឥដ្ឋមានដែលនិយាយទៅកាន់ជាងស្មូនថា «ហេតុអ្វីបានជាលោកធ្វើអោយខ្ញុំមានរូបរាងយ៉ាងនេះ»ដែរឬទេ?។" (គម្ពីររ៉ូម ៩:២០) ។ ប៉ុន្តែអ្នកជឿគឺមិនដូចជាថូដីឥដ្ឋនោះទេ។ អ្នកជឿមានការសម្រេចចិត្តរបស់ខ្លួន។ គឺថា ពួកគេមានអំណាចក្នុងការជ្រើសរើស។ អ្វីៗ

ដែលកើតឡើងទៅលើអ្នកជឿ គឺយ៉ាងហោចណាស់ ក៏ជាចំណែកនៃការសម្រេចចិត្តរបស់គេផ្ទាល់។ ឥរិយាបថនៃដួងចិត្តរបស់ពួកគេក៏ជាប់ទាក់ទងនឹងជម្រើសរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរ។ ចូដីឥដ្ឋគ្មានឥរិយាបថទេ ។ មនុស្សមាន។ *ឥរិយាបថ* មានន័យថា "របៀបគិត ធ្វើសកម្មភាព ឬ មានអារម្មណ៍"។ ព្រះជាម្ចាស់ជ្រាបពីឆន្ទៈរបស់យើង។ ទ្រង់ក៏ជ្រាបពីរបៀបនៃការគិត ធ្វើសកម្មភាព ឬមានអារម្មណ៍របស់យើងដែរ។ ទ្រង់ព្រះតម្រិះពីរឿងទាំងនេះនៅពេលទ្រង់ជ្រើសរើសព្យាការីដែរ។

ដាវីឌគឺជាស្តេចនៅក្នុងជំនាន់សម្ព័ន្ធមេត្រីចាស់។ ទ្រង់ក៏ជាព្យការីម្នាក់ផងដែរ។ ព្យាការីនៅជំនាន់សម្ព័ន្ធមេត្រីចាស់ គឺមានអ្វីខ្លះដែលខុសពីព្យាការីនៅជំនាន់សម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មី។ ប៉ុន្តែយើងនៅតែអាចរៀនបានយ៉ាងច្រើន ដោយគិតអំពីមូលហេតុដែលព្រះជាម្ចាស់ជ្រើសរើសស្តេចដាវីឌឲ្យធ្វើជាអំណោយយ៉ាងពិសេសសម្រាប់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ គឺជនជាតិអ៊ីស្រាអែលនោះ។ នៅក្នុងរឿងរ៉ាវក្នុងជំនាន់សម្ព័ន្ធមេត្រីចាស់ យើងឃើញថា ស្តេចដាវីឌមិនត្រូវបានព្រះជ្រើសរើសដោយសារតែ អាយុរបស់លោក ឋានៈរបស់លោកនៅក្នុងគ្រួសារ បទពិសោធន៍របស់លោក ឬ រូបភាពខាងក្រៅរបស់លោកនោះឡើយ។ នៅជំនាន់នោះ តាមពួកមនុស្សគេអាចនឹងជ្រើសរើសយកអេលាប ជាបងប្រុស។ តាមទំនៀមទំលាប់ បងប្រុស ត្រូវបានជ្រើសរើស មុនប្អូនប្រុស សម្រាប់តំណែងជាអ្នកដឹកនាំ។ ទោះបីជាដាវីឌមានវ័យក្មេងជាងគេ ព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសលោកសម្រាប់តំណែងជាអ្នកដឹកនាំដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់។ តើហេតុអ្វី? លោកមើលទៅក៏ល្អសមណាស់ដែរ ប៉ុន្តែលោកមិនត្រូវបានព្រះជាម្ចាស់ជ្រើសរើសដោយមូលហេតុនោះឡើយ។ លោកនៅក្មេង ប៉ុន្តែនោះក៏មិនមែនជាមូលហេតុដែរ។ ចម្លើយគឺមាននៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការ ១៣:២២៖ "យើងរកបានមនុស្សម្នាក់ ជាទីគាប់ចិត្តយើងណាស់ គឺដាវីឌជាបុត្ររបស់អ៊ីសាយ ដ្បិតដាវីឌនឹងបំពេញតាមបំណងទាំងប៉ុន្មានរបស់យើង"។ លោកត្រូវបានជ្រើសរើសឲ្យធ្វើជាស្តេចផង និង ជាព្យាការីផង ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់ទតឃើញពី បំណងចិត្ត និង ឥរិយាបថរបស់លោក។

ព្យាការី និង ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចដទៃផ្សេងទៀត គឺត្រូវបានរៀបចំ និង ប្រទានមកឲ្យព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត ព្រោះព្រះជាម្ចាស់ទតឃើញពីគុណសម្បត្តិដែលនៅខាងក្នុង។សូមអាននៅក្នុងគម្ពីរ១សាំយូអែល ១៦:១-១៣ និង គម្ពីរកិច្ចការ ២២:១៤។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៩ យោងទៅតាមគម្ពីរកិច្ចការ ១៣:២២ ស្តេចដាវីឌត្រូវបានជ្រើសរើសសម្រាប់មូលហេតុ*ពិសេស* មួយ។ ចូរគូសរង្វង់នៅជុំវិញអក្សរដែលនៅពីមុខមូលហេតុដែលត្រឹមត្រូវនៅខាងក្រោម។

ក) លោកគឺជាព្យាការីដែលជាជម្រើសរបស់លោកសាំយូអែល។

ខ) លោកគឺជាកូនប្រុសដែលក្មេងជាងគេ។

គ) លោកមើលទៅល្អសមសួន។

ឃ) លោកមានឥរិយាបថដួងចិត្តដែលព្រះជាម្ចាស់កំពុងតែស្វែងរក។

ង) លោកមានបទពិសោធន៍ក្នុងការឃ្វាលសត្វចៀម ដូច្នេះលោកអាចជាអ្នកដឹកនាមដ៏ល្អសម្រាប់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់។

ការអធិប្បាយពីមុខងារ

ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចដែលគេស្គាល់ថា *ព្យាការី* នេះមានមុខងារសំខាន់ៗពីរ៖ (១) ទាយទុកមុន ដែលពាក្យនេះមានន័យថា "ប្រាប់អំពីហេតុការណ៍មួយមុនពេលដែលវាកើតឡើង" និង (២) ថ្លែងប្រកាស "ដែលវាមានន័យថា "ប្រាប់ទៅកាន់ ឬ និយាយចេញមកក្រៅ"។ ព្យាការីនិយាយប្រកបដោយការបណ្តាលចិត្ត។ នោះគឺថា ពួកគេនិយាយចេញទៅ នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធដឹកនាំពួកគេ។ ពួកគេក៏អធិប្បាយសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៅកាន់មនុស្សផងដែរ។ *ការអធិប្បាយ* មានន័យថា "ប្រាប់ពីអត្ថន័យ"។ បុគ្គលម្នាក់និយាយឡើងក្នុងនាមជាសាវ័កបានតែនៅពេលដែលគាត់ផ្តល់អត្ថន័យ សម្រាប់សាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ រាល់ពេលណាដែលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធប្រទានមកកាន់ពួកគេ។

ពួកព្យាការី ធ្វើការទស្សន៍ទាយ។ *ទស្សន៍ទាយ* មានន័យដូចជា *ទាយទុកមុន* ដែរ។ ព្យាការីក្នុងសម្ព័ន្ធមេត្រីចាស់តែងតែទាយទុកហេតុការណ៍ មុខពេលដែលវាកើតឡើងទៅទៀត។ បន្ទាប់មកពួកគេបកស្រាយអត្ថន័យសារដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់ទៅកាន់មនុស្សម្នា។

មុខងារព្យាការីក្នុងសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មី គឺមានលក្ខណៈដូចគ្នាដែរ។ ព្យការីក៏និយាយសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៅកាន់មនុស្ស បន្ទាប់មកធ្វើការបកស្រាយអត្ថន័យ ប៉ុន្តែក៏មានភាពខុសគ្នាផងដែរ។ ពាក្យរបស់ព្យាការីនៅជំនាន់សម្ព័ន្ធមេត្រីចាស់ មិនសូវឃើញមាននៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលបានផ្តល់ឲ្យស្រេចនោះឡើយ (ទោះជាយ៉ាងណាពួកគេមិនបានទាស់ប្រឆាំងនឹងព្រះបន្ទូលនោះឡើយ)។ មានម្តងម្កាលប៉ុណ្ណោះដែល លោកលើកពាក្យចេញមកពីឯកសារជាសំណេរ។ ពួកព្យាការីនៅក្នុងជំនាន់សម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មីវិញ តែងតែដាក់ការសាកល្បង និង ការលើកទឹកចិត្តដែលផ្អែកទៅលើសេចក្តីពិតដែលបានទទួលពីមុនមកហើយ។ ព័ន្ធកិច្ចរបស់លោកយូដាស និងលោកស៊ីឡាសក្នុងគម្ពីរកិច្ចការ១៥:៣២ គឺជាគំរូដ៏ល្អមួយ។ ដូច្នេះ ព្យាការីនាំយកសារពិសេសមកពីព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ ទៅបំពេញតម្រូវការរបស់មនុស្សនៅក្នុងពេលណាមួយ។

មានពេលខ្លះដែលព្យាការីនៅក្នុងសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មីទទួលបានសារពីព្រះជាម្ចាស់ដែលទាយពីអនាគតបាន។ នៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការ មានបុរសម្នាក់ឈ្មោះ អកាប៊ូស ដែលត្រូវបានគេហៅថា ជាព្យាការី៖ "យើងស្នាក់នៅទីនោះជាច្រើនថ្ងៃ។ ពេលនោះ មានព្យាការីមួយរូបឈ្មោះអកាប៊ូស ធ្វើដំណើរមកពីស្រុកយូដា។" (គម្ពីរកិច្ចការ ២១:១០)។ យើងបានដឹងថា មានពីរដង លោកធ្វើការទាយហេតុការណ៍ដែលនឹងកើតមាន។ លោកអកាប៊ូស "ដោយព្រះវិញ្ញាណបានបំភ្លឺ គាត់ក្រោកឡើងប្រាប់ពួកអ្នកជឿអោយដឹងថា បន្តិចទៀតនឹងមានកើតទុរ្ភិក្សនៅលើផែនដីទាំងមូល (ទុរ្ភិក្សនោះក៏កើតមានមែន គឺនៅក្នុងរជ្ជកាលព្រះចៅអធិរាជក្លូឌាស)។ (គម្ពីរកិច្ចការ ១១:២៨)។ សម្រាប់រឿងរ៉ាងទីពីរ សូមអាននៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការ ២១:១១។

យើងអាចធ្វើការសាកល្បង ព្យាការីដែលបានធ្វើការទស្សន៍ទាយនោះ ដើម្បីដឹងថាតើសាររបស់ពួកគេគឺមកពីព្រះជាម្ចាស់មែនឬអត់។ ប្រសិនបើការទស្សន៍ទាយនោះមិនបានកើតឡើងពិតនោះទេ ពួកគេប្រាកដជានិយាយតាមតែចិត្តរបស់គេហើយ "ប្រសិនបើមានព្យាការីណាម្នាក់ប្រកាសថា ស្រុកបានសុខសាន្ត យើងដឹងថា ព្រះអម្ចាស់ចាត់ព្យាការីនោះអោយមកមែន លុះត្រាណាតែស្រុកបានសុខសាន្តដូចពាក្យគាត់ប្រកាស»។(គម្ពីរយេរេមា ២៨:៩)។

លោកពេត្រុសគឺជាឧទាហរណ៍មួយដ៏ល្អ សម្រាប់ព្យាការីសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មី ក្នុងនាមជាអ្នកថ្លែងប្រកាស។ លោកគឺជាសាវ័កម្នាក់ក្នុងចំណោមសាវ័កទាំងដប់ពីរ។ លោកក៏ជាព្យាការីម្នាក់។ មានពេលខ្លះមនុស្សត្រូវបានប្រទានឲ្យមានព្រះអំណោយទានច្រើនជាងមួយប្រភេទ។ ក្រោយពេលដែលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធបានចាក់បង្ហូរមក ដូចមានរៀបរាប់នៅក្នុងគម្ពីរ កិច្ចការ២:១-១២ មានមនុស្សច្រើនកោះករប្រមូលគ្នាមកមើលថាតើមានរឿងអ្វីកើតឡើង។ ពួកគេបានសួរថា«តើហេតុការណ៍នេះ មានន័យដូចម្ដេច?" បន្ទាប់មក លោកពេត្រុសបានមានប្រសាសន៍ក្នុងនាមជាព្យាការី។ លោកថ្លែងប្រកាសសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធដឹកនាំលោក។ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធបានដាក់ការទស្សន៍ទាយមកពីសម្ព័ន្ធមេត្រីចាស់ នៅក្នុងគំនិតរបស់លោក។ លោកពេត្រុសមិនមានពេលវេលារៀបចំអ្វីដែលនឹងនិយាយនោះទេ។ លោកដឹងតែនិយាយចេញទៅ។ លោកក៏ទទួលបានសមត្ថភាពមកពីព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ដើម្បីបកស្រាយអត្ថន័យនៃសារនោះផងដែរ។

មុខងារសំខាន់បំផុតរបស់ព្យាការី មានបង្ហាញច្បាស់នៅក្នុងគម្ពីរអេភេសូ ៤:១២ "ដើម្បីរៀបចំប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធអោយបំពេញមុខងារបំរើ និងកសាងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តឡើង"។ មនុស្សដែលថ្លែងប្រកាសសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធបក់មកលើពួកគេ គេបំពេញគោលបំណងទាំងពីរបានល្អណាស់។ដំបូង ពួកគេជួយប្រជាជនរបស់ព្រះជាម្ចាស់ឲ្យត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការបម្រើរបស់គ្រិស្តបរិស័ទ។ នៅពេលដែលមនុស្សស្គាល់ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធដែលគង់លើគ្រូបង្រៀននោះហើយ ពួកគេ នឹងរៀនបានច្រើន។ ពួកគេរៀនពីអ្វីដែលបានថ្លែងចេញមក។ ពួកគេរៀនពីព្រះវិញ្ញាណ តាមរយៈអ្នកដែលនាំសារនោះមក។

លំហាត់អនុវត្តន៍

---

១០ ចូរគូសរង្វង់ជុំវិញអក្សរពីមុខឃ្លាទាំងឡាយណាដែលបំពេញប្រយោគត្រឹមត្រូវ។ មុខងាររបស់ព្យាការីគឺ

ក) ដើរក្នុងចំណោមមនុស្សដោយមានមោទនភាព។

ខ) ធ្វើឲ្យគេស្គាល់ខ្លួនថាជាអ្នកដឹកនាំដ៏អស្ចារ្យ។

គ) ប្រាប់មនុស្សអំពីសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ឃ) បកស្រាយសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៅកាន់មនុស្ស។

ការបកស្រាយពីការអភិវឌ្ឍ

ព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ តែងតែអាចបំពេញមុខងារបានល្អបំផុត តាមរយៈមនុស្សដែលបានរៀបចំខ្លួនបានល្អ។ សូមគិតអំពីសាររបស់លោកពេត្រុសម្តងទៀត។ លោកបានរៀបចំខ្លួន ដោយធ្វើខ្លួនគាត់ឲ្យប្រកបដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ ចំណេះដឹងរបស់លោកអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក៏ជាផ្នែកដ៏មានសារៈសំខាន់ណាស់ ក្នុងការអភិវឌ្ឍផងដែរ។

មានបីជំហានសំខាន់ៗក្នុងការអភិវឌ្ឍរបស់ព្យាការី៖

១. *អធិស្ឋានរាល់ថ្ងៃ*។ ព្យាការីដែលមិនដែលអធិស្ឋាន មិនយូរប៉ុន្មាននឹងលែងជាព្យាការីទៀតហើយ។ អធិស្ឋានអាចធ្វើឲ្យបានពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ ប្រសិនបើមនុស្សមិនបានពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធទេនោះ ពួកគេមិនអាចក្លាយជាព្យាការីបានឡើយ។ ការអធិស្ឋានក៏ជួយឲ្យព្យាការីដឹងខ្លួនថា នៅពេលណាដែលពួកគេត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។

២. *ស្គាល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់* ។ ព្យាការីបង្កើនប្រសិទ្ធិភាពរបស់ពួកគេ នៅពេលដែលពួក គេបានកើនចំណេះដឹងរបស់ពួកគេអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ៖ "ចូរខំប្រឹងធ្វើយ៉ាងណាអោយបានគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ និងចូលជិតព្រះអង្គក្នុងឋានៈជាកម្មករ ដែលគ្មានអ្វីនាំអោយអៀនខ្មាស ព្រោះខ្លួនបានចែកផ្សាយព្រះបន្ទូលនៃសេចក្ដីពិត យ៉ាងត្រឹមត្រូវ។" (គម្ពីរ២ធីម៉ូថេ ២:១៥)។ ព្យាការីគឺជាគ្រូបង្រៀននៅពេលណាដែលពួកគេថ្លែងប្រកាសសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់។

៣. *ការប្រើប្រាស់ព្រះអំណោយទាន*។ ដូចសាច់ដុំនៅក្នុងជើង និង ដៃរបស់យើង ដែលលូតលាស់ដោយការប្រើប្រាស់វា នោះព្រះអំណោយទានដែលទទួលបានមកពីព្រះគ្រិស្ត ក៏បានអភិវឌ្ឍឡើងដោយការប្រើប្រាស់វាយ៉ាងដូច្នោះដែរ។ នៅពេលដែលព្យាការីចាប់ផ្ដើមថ្លែងប្រកាសដំបូង ពួកគេអាចមានភាពភ័យខ្លាច។ នេះមិនមែនមានន័យថាពួកគេមិននិយាយប្រកបដោយព្រះវិញ្ញាណនោះទេ។ វាមានន័យថា ពួកគេត្រូវរៀនបន្ថែមទៀតអំពីការអនុញ្ញាតឲ្យព្រះវិញ្ញាណ កាន់តែមានសេរីភាពក្នុងការប្រើប្រាស់ពួកគាត់។ នៅពេលដែលព្រះអំណោយទានត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ វាបានអភិវឌ្ឍកាន់តែពេញលេញឡើង។

លំហាត់អនុវត្តន៍

១១ ចូរគូសរង្វង់ជុំវិញអក្សរនៅខាងមុខប្រយោគល្អបំផុតក្នុងការរៀបរាប់ពីរបៀបដែលព្យាការីអាចអភិវឌ្ឍព្រះអំណោយទានរបស់ពួកគាត់បាន។

ក) រៀបចំខ្លួន និង ទទួលបានការអនុញ្ញាតពីព្រះជាម្ចាស់។

ខ) អធិស្ឋាន និង ចាប់ផ្ដើមប្រើប្រាស់ព្រះអំណោយទាននោះ។

គ) សិក្សារៀនសូត្រតាមតែអាចធ្វើទៅបាន អំពីព្យាការី។

ឃ) អានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់អំពីព្យាការីទាំងឡាយណាដែលមិនគាប់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ការប្រឡងផ្ទាល់ខ្លួន

សំណួរផ្គូផ្គង។ ចូរផ្គូផ្គងនិយមន័យដែលនៅខាងស្តាំ ទៅនឹងពាក្យដែលនៅខាងឆ្វេង ដោយសរសេរអក្សរដែលត្រឹមត្រូវនៅក្នុងចន្លោះបន្ទាត់។

..........១ អធិប្បាយ ក) ប្រាប់ទៅកាន់ ឬ និយាយចេញមកក្រៅ

..........២ ការសម្រេចចិត្ត ខ) ចាត់បញ្ជូនទៅ

..........៣ ថ្លែងប្រកាស គ) ជ្រើសរើស

..........៤ ទាយទុកមុន ឃ) ទស្សន៍ទាយ

..........៥ សាវ័ក ង) ប្រាប់ពីអត្ថន័យ

ត្រូវ/ ខុស។ ចូរសរសេរអក្សរ **ត** នៅក្នុងចន្លោះបន្ទាត់ ប្រសិនបើប្រយោគនោះត្រឹមត្រូវ។ សរសេរអក្សរ **ខ** ប្រសិនបើវាខុស។

..........៦ លោកប៉ូលបានក្លាយជាសាវ័កម្នាក់ភ្លាមៗ ក្រោយពេលដែលលោកទទួលព្រះគ្រិស្តជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់លោក។

..........៧ មិនមែនមនុស្សគ្រប់គ្នាត្រូវបានត្រាស់ហៅឲ្យធ្វើជាព្យាការី ឬ ជាសាវ័កឡើយ។

..........៨ មុខងាររបស់សាវ័កសព្វថ្ងៃនេះ គឺមិនខុសអ្វីពីមុខងាររបស់សាវ័កដំបូងទាំងដប់ពីរនាក់នោះទេ។

..........៩ ក្រុមជំនុំជាអ្នកកំណត់ថា តើសមាជិករូបណាដែលស័ក្តិសមទទួលព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ច។

.........១០ ព្រះអំណោយទានមិនបានអភិវឌ្ឍឡើងភ្លាមៗនៅពេលដែលទទួលបានវានោះឡើយ វាអភិវឌ្ឍលូតលាស់បាននៅពេលដែលពួកគេប្រើប្រាស់វា។

បំពេញប្រយោគ។ ចូរបំពេញប្រយោគខាងក្រោម ដោយសរសេរពាក្យដែលបាត់ នៅលើចន្លោះបន្ទាត់ដែលបានដាក់ឲ្យ។

១១ អ្នកដែលប្រទានព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណទាំងអស់មកគឺ..

ចម្លើយខ្លីៗ ។ ចូរសរសេរចម្លើយរបស់សំណួរនៅលើបន្ទាត់ដែលបានផ្តល់ឲ្យ។

១២ តើអ្វីខ្លះជាទំនួលខុសត្រូវចម្បងទាំងពីររបស់ពួកសាវ័ក?

....

....

១៣ តើអ្វីខ្លះជាមុខងារសំខាន់ទាំងពីររបស់ពួកព្យាការី?

....

....

ចម្លើយសម្រាប់លំហាត់អនុវត្តន៍

១ ខ) និង ឃ) ជាចម្លើយត្រឹមត្រូវ។

៧ ខ) និង ឃ) ជាចម្លើយត្រឹមត្រូវ។

២ ខ) ខគម្ពីរនៃប្រធានបទទាំងអស់តែម្តង

៨ ក) ខ

ខ) ត

គ) ត

៣ ខ) សមាជិកពិសេសនៅក្នុងព្រះកាយ

៩ ឃ) លោកមានឥរិយាបថដួងចិត្តដែលព្រះជាម្ចាស់កំពុងតែស្វែងរក។

៤ គ) ឲ្យទៅកាន់បុគ្គលម្នាក់ដើម្បីប្រៀនប្រដៅក្រុមជំនុំ។

១០ គ) ប្រាប់មនុស្សអំពីសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ឃ) បកស្រាយសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៅកាន់មនុស្ស។

៥ គ) បានសរសេរកណ្ឌព្រះគម្ពីរនៃសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មី

១១ ខ) អធិស្ឋាន និង ចាប់ផ្តើមប្រើប្រាស់ព្រះអំណោយទាននោះ។

៦ ខ) នាំយកដំណឹងល្អទៅកាន់កន្លែងថ្មីទៀត ហើយមើលការខុសត្រូវ ការអភិវឌ្ឍនៃស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅទីនោះ។